Doğan Kardeş

Sayı : 33 | 12 Haziran 1967 Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

AteşTop
TEHLİKELİ GÖREV

5

ACEMİ UZAY ADAMLARININ ELİNE DÜŞEN ELEKTROD 909'U KURTARMAK GÖREVİ AteşTop'U DA ÇOK TEHLİKELİ BİR DURUMA SÜRÜKLEMİŞTİ. İKİSİ BİRLİKTE BİR GEZEGENE DOĞRU SON HIZLA GİDİYORLARDI...

GERİ FÜZELERİ İŞLETSEK Mİ, KAPTAN?

FAYDASIZ! GEZEGENİN ÇEKİMİ İÇİNE GİRDİK...

DÜNYA'YA HABER GÖNDEREBİLECEK MİYİZ ACABA? BURANIN ATMOSFERİNDE YOĞUN BİR DEMİR BUHARI VAR ÇÜNKÜ.

BİR KERE DENEYELİM, MAT.

BURASI AteşTop. MELLATES GEZEGENİNE DÜŞÜYORUZ... ELEKTROD 909 BİZİ BURAYA SÜRÜKLEDİ.

AteşTop'DAN ELEKTROD 909'A... KEMERLERİNİZİ TAKIN ÇARPMA ÇOK ŞİDDETLİ OLACAK...

ÖLDÜK DEMEKTİR ROD. SENİN YÜZÜNDEN!..

HİÇ BELLİ OLMAZ... BELKİ DE KURTULURUZ.

GİDİYORUZ!

ÖNCE ELEKTROD 909 BÜYÜK BİR HIZLA ÇARPIP KUMLARA GÖMÜLDÜ...

SONRA AteşTop BURNU ÜSTÜNE DÜŞTÜ

XL5

(Devamı son sayfada)

Yuva

YUVA

YUVA

Size de bir yuva!..

Yapı ve Kredi Bankasının ikramiyeli aile cüzdanı
yuva sahibi olmakta önemli bir adımdır

744 M

(MORAN — 1062) 38

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

12 Haziran 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 22 Cilt: 2
Sayı: 595-33

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel. : 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

YAŞASIN TATİL!

İşte, dört gözle beklediğimiz tatil geldi. Kimimiz sınıfımızı doğrudan geçtik, kimimiz bütünlemeye kaldık. Kimimiz sevinçliyiz, kimimiz üzgün. Sınıfını geçenleri yürekten kutlarız. Geçemiyenlerin de bundan böyle akıllarını başlarına toplamalarını dileriz.

Önümüzde dört kocaman ay var. Dört uzun ay, dile kolay, demeyin. Göz açıp kapayıncaya kadar, o da gelir geçiverir. Onun için, kendimize şimdiden bir plân, bir program çizelim. Öyle ki, hem dinlenelim, hem eğlenelim, hem de vaktimizi faydalı işler ve uğraşlarla değerlendirelim. Sonunda da, «Ne kötü... Bu tatilden hiçbir şey anlıyamadık...» demiyelim.

Doğan Kardeş, bütün kardeşlerine, sağlık ve mutluluk içinde geçecek tatiller diler...

PARA BİRİKTİRME FONU

Doğan Kardeş'in kardeşlerini para biriktirmeye alıştırmak amacıyla düzenlediği PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI'nın dokuzuncu tertip kur'a kuponlarından ilkini bu sayımızın son sayfasında yayımlıyoruz. Sarı zemin üzerine kırmızı renkli bu kuponun önümüzdeki sayılarda yayımlayacağımız 2, 3 ve 4 numarasıyle dokuzuncu tertip sona erecek ve kardeşlerimiz bu dört kuponla kur'aya iştirak edeceklerdir.

Doğan Kardeş, daha öncekilerde olduğu gibi dokuzuncu tertip kur'aya katılacak kardeşlerimizden onuna YAPI ve KREDİ BANKASI'nda 500'er liralık PARA BİRİKTİRME FONU hesabı açacaktır.

Sekizinci tertip kur'aya katılmak isteyen kardeşlerimize önceki sayılarımızda yayımladığımız sarı zemin üzerine yeşil renkli kuponların 1, 2, 3 ve 4 numaralısını 19 HAZİRAN 1967 PAZARTESİ akşamı elimize geçebilecek şekilde postalamalarını bir defa daha hatırlatırız.

PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI

7. TERTİP KUR'ADA KAZANANLAR

Doğan Kardeş'in kardeşleri arasında düzenlediği **«PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI»** nın yedinci tertip çekilişi yapılmış, **YAPI ve KREDİ BANKASI'nın** 500'er liralık **«İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI»** nı kazanan 10 kardeşimizin isimleri belli olmuştur.

Yedinci tertip kur'a çekilişi Beyoğlu 1. Noteri Dr. Kemal Türkoğlu ile Defterdarlık Murakıbı Necdet Olgaçoğlunun huzurunda yapılmıştır.

Kardeşlerimizin büyük ilgi gösterdiği bu müsabakanın yedinci tertip kur'asında kazanan 10 talihli şunlardır:

1. **NURETTİN SARI:** Erkek İlköğretmen okulu, S. 4/B No. 728 - TOKAT.
2. **MELİKE ODAMAN:** 29 sokak No. 14, Güzelyalı - İZMİR.
3. **YÜKSEL UYAR:** Yeşil Giresun İlkokulu Sınıf 3/C, No. 519 - GİRESUN.
4. **KORHAN BİNARK:** Zafer İlkokulu Sınıf 2/A No. 463 - ÖDEMİŞ.
5. **ÜLKÜ DOĞUIŞIKER:** Bahçıvan Mah. Orta sokak No. 42 - VAN.
6. **YALÇIN KÖFTER:** Camikebir Mah. Panayır sokak No. 1, Mihalıççık - ESKİŞEHİR.
7. **SABİT SAY:** Çamaşırcı sokak Ay Apt. No. 6, kat: 4, Fatih - İSTANBUL.
8. **PEYAMİ GÜREL:** Hüssambey Mah. Ömer Efendi Cad. No. 31/2, Fatih - İSTANBUL.
9. **BANÛ SAKA :** Ortaköy İlkokulu, sınıf 4/B No. 35, Ortaköy - İSTANBUL.
10. **YUSUF AKTAŞ:** Atatürk İlkokulu, sınıf 3/B, No. 490 - URFA.

DOĞAN KARDEŞ, talihlileri tebrik ederken bütün kardeşlerine başarılar diler.

DİKKAT: 500'er liralık «İkramiyeli Aile Cüzdanı» kazanan 10 kardeşimiz, adlarına düzenlenen cüzdanları almak için YAPI ve KREDİ BANKASI şubelerince mektupla davet edileceklerdir.

AKDENİZ

BAKA LEVENTLERİM, ŞAHBAZLARIM... HİZMET SAATİ GELİYOR... DİKKATLİ OLMANIZ LÂZIM... BU KÜFFAR ARASINDA SİZİ SÖYLETMEK İÇİN, AFYONLU ŞARAP BİLE VERENLER OLUR. BİR HATA HER ŞEYİ MAHVEDER... EMİRLERE MUKAYYET OLUN... VE HAKKINIZI HELÂL EDİN!
HELÂL OLSUN ŞAHİN REİS!

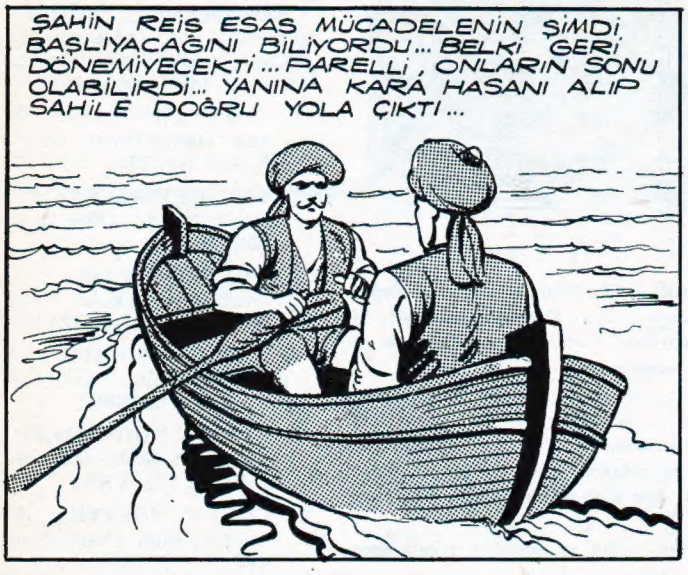
ŞAHİN REİS ESAS MÜCADELENİN ŞİMDİ BAŞLIYACAĞINI BİLİYORDU... BELKİ GERİ DÖNEMİYECEKTİ... PARELLİ, ONLARIN SONU OLABİLİRDİ... YANINA KARA HASANI ALIP SAHİLE DOĞRU YOLA ÇIKTI...

KIYIDA İSE HALK TOPLANMIŞ, BU KÜÇÜK OSMANLI PERKENDESİNE MERAKLA BAKIYORDU.

PARELLİ LİMANINDA...
BURAYA NİÇİN GELDİNİZ?.. TÜRKLERLE HARP HALİNDEYİZ... SİZİ VE ADAMLARINIZI ESİR ALIP GEMİYİ BATIRACAĞIM!
DİNLEYİN KUMANDAN!

BURAYA ELİMİZİ KOLUMUZU SALLIYARAK GELİP TESLİM OLACAK KADAR ENAYİ DEĞİLİZ... GÖRÜYORSUN Kİ ÜZERİMDE SİLÂH YOK... BENİ ŞEHRİN VALİSİNE GÖTÜRÜN!

ŞAHİN

Yazan : **S. Künmat**

Çizen : **Özcan Eralp**

7 ŞAHİN REİS BARBAROS'UN EMRİYLE TURGUT REİSİ KURTARMAK İÇİN PERKENDESİYLE AKDENİZ'E AÇILIR. YOLDA KENDİSİNDEN KAÇAN İSPANYOL KALYONUNU TOP ATEŞİYLE DURDURUR VE İSPANYOL KRALINA AİT HAZİNEYİ ELE GEÇİRİR. DAHA SONRA PARELLİ'YE GELİR.

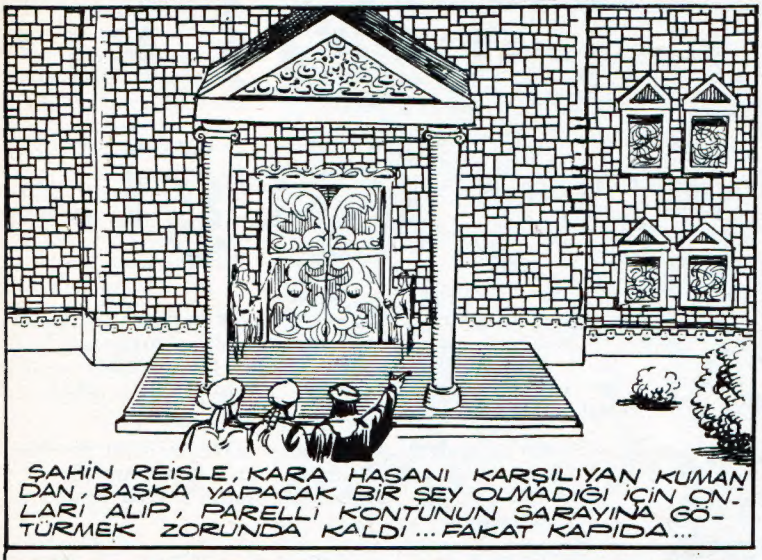

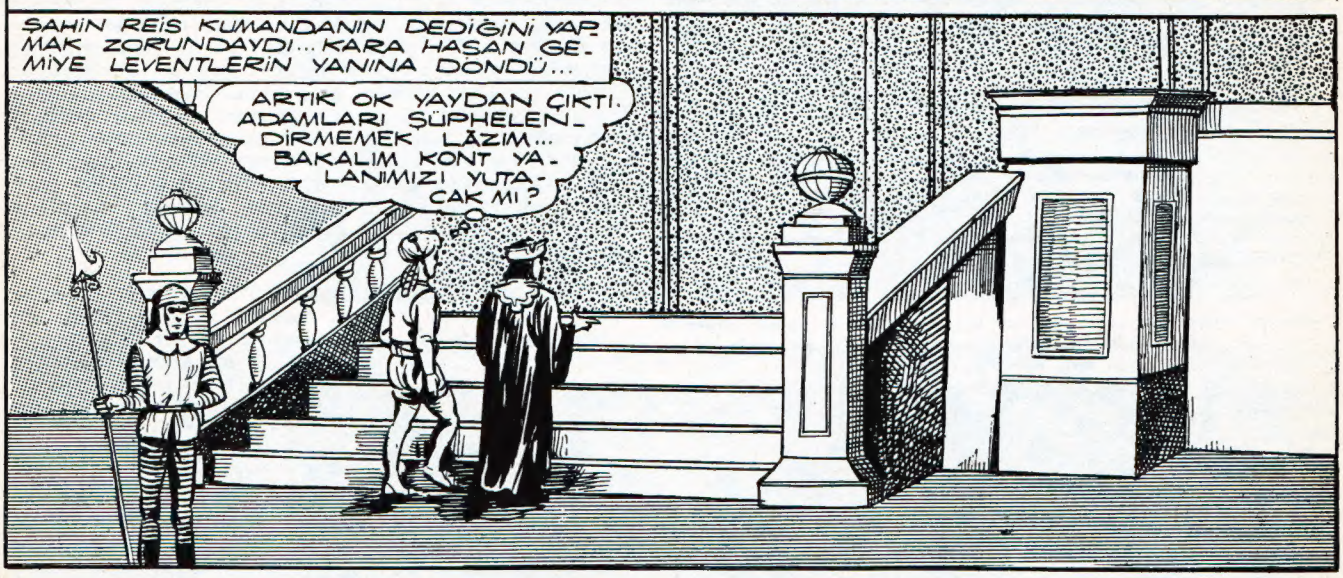

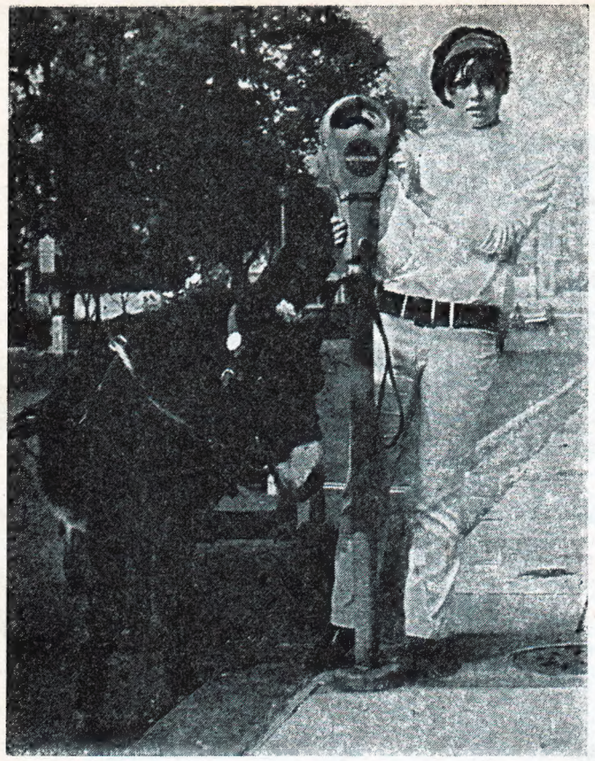

PARK YERİNDE — Öğle olmuş, çiçeklerin büyük bir kısmı satılmış... Öğleden sonrası için enerji toplamak gerek. Bu da ancak karın doyurmakla mümkün. Josephine her öğle çiçek arabasını en yakın park yerine bırakıp oradaki bir tostcuya dalar. Margaret ise ortağının başına bağladığı torbadan yemini yer. Fotoğraf, Josephine'i bir öğle vakti park yerinde göstermektedir. Çiçekçi kız arabasını bağlamış, otomatik saate para atıyor. Evet Londra gibi büyük Avrupa şehirlerinde park yapmak ücrete tabi...

Çiçekci kız ve eşeği...

Güzel Josephine Hewit ve dört ayak boyundaki arkadaşı Margaret Londra'nın en garip iki iş ortağıdır. Bunlar, her yıl Haziran başında, okullar tatil olduktan sonra işe birlikte başlıyorlar ve bu ortaklık Eylüle, okulların açılışına kadar devam ediyor.

On beş yaşındaki Josephine yirmisinde belki manken, belki film artisti, belki de zengin bir iş adamının sekreteri olacak ama bugün Londra sokaklarında eşek arabasıyle çiçek satmayı tercih ediyor.

Josephine'in iş ortağı dört ayak boyunda, 10 yaşında bir eşek. Onların bu ortaklığının dört yıllık bir geçmişi var. Josephine'e sorduk «Manken olmak için gerçekten mankenlik okuluna gidecek misin?» diye. Cevabı «Böyle bir arzum var ama, bilmem ki...» oldu. Çiçek satıcılığı yapmasının sebebini ise şöyle açıkladı: «Serbest çalışmak çok hoşuma gidiyor. Bir yere kapanıp kalmaktansa, açık havada dolaşmak daha iyi. Nereye istersem oraya gidiyor, istediğim yerde duruyor, Londra'nın dilediğim semtlerini dolaşıp çiçeklerimi satıyorum. Böylece mekteplerde bize gösterilmesine imkân olmayan para kazanmanın çetin yollarını öğreniyorum.»

Josephine'in günü sabah saat 6'da başlıyor. Erkenden kalkıp Margaret'i arabaya koşuyor ve mal almak için Covent Garden'deki çiçek pazarına gidiyor. Alış verişini yaptıktan sonra çiçeklerini kovalara dolduruyor ve o gün canı hangi semti isterse oranın yolunu tutuyor. Çalışma bütün hafta aynı şekilde devam ediyor. Bu arada Josephine pazarı iple çektiğini saklamıyor.

PARASIZ MÜŞTERİLER — Çiçekçi kız Josephine'in bir de parasız müşterileri var. Bunlar çocuklar, yani Margaret'in hayranları. Londra sokaklarında pek ↓ rastlamadıkları sevimli eşeği sevip okşarlar.

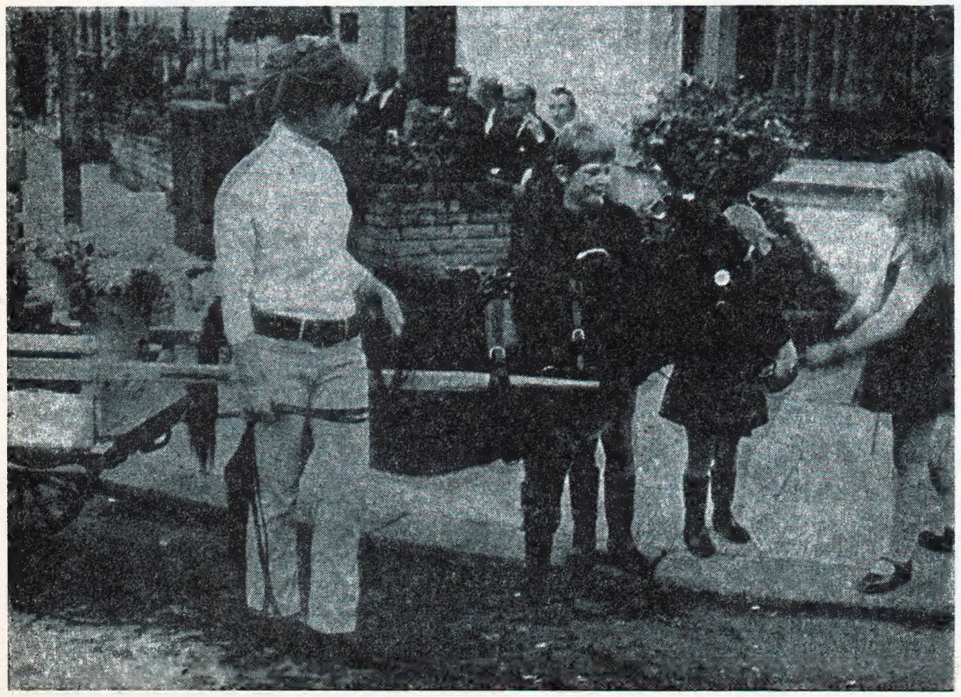

★

MARGARET SERİNLİYOR — Yorucu bir iş günü sonunda Josephine, sevgili iş ortağına (!) kocaman bir bardak limonata ikram → ediyor.

★

YORUCU İŞ GÜNÜ BİTTİ — Josephine bütün gün Londra sokaklarını arşınlamış, çiçeklerinin hemen hepsini satmış. Açılmamış birkaç goncasıyla birkaç yıldız çiçeği kalmış arabasında. O da onların arasında gülerek poz veriyor (sağda).

O gün ailesiyle birlikte bulunmak, onlarla gezmeye gitmek en çok sevdiği şeylerden biri...

Josephine, Margaret'i satın aldığı zaman, eşeğinin yavru beklediğini bilmiyormuş. Önceleri buna çok canı sıkılmış ama minimini sıpayı kucağına verdikleri zaman çok sevinmiş. «Geçen yaz Londra sokaklarında üçümüz birlikte dolaştık» diyor. Yaz sonunda ister istemez sıpadan ayrılmak zorunda kalmış. Evlerinde ana kızı birlikte barındıracakları yer yokmuş. Josephine «Hem ikisini doyurmak bana ağır gelecekti. İster istemez sattım.» diyor üzgün üzgün.

★

ÜÇ KARANFİL BİR LİRA — Çiçekci kız, Margaret'in çektiği çiçek arabasını kaldırıma yanaştırmış, Londra'lı bir bayana karanfil satıyor. Üçü bir lira. Evet karanfilin en bol olduğu Haziran başında bile bu kadar pahalı. gerçekten de Güneşin yılın sayılı günlerinde görüldüğü Londra'da çiçek bu ka- → dar pahalı.

ORMANLAR HÂKİMİ

Tarzan

24

SLAM, ESKİ BİR KİNİN İNTİKAMINI ALMAK İÇİN TARZAN'IN PEŞİNE DÜŞER. TARZAN'LA BAŞA ÇIKAMAZ. ONUN ELİNDE HAPSİ BOYLIYACAĞINI ANLAYINCA AZGIN NEHİRE ATLAR

NE GARİP SON? BENİ ÖLDÜRMEYE GELENLERİN HEPSİ DE NEHİRDE BOĞULMUŞ OLDULAR...

AAA!AA

JOHN CELARDO

BİRDEN BAĞIRDI!

ÇOCUKLAR, KALKIN, TARZAN BİZİ ÇAĞIRIYOR!..

2-5 8278

TARZAN, DÜŞMANLARIN GİTTİ Mİ?

HEPSİNİ AZGIN SULAR YUTTU!..

ŞİMDİ SİZİN KÖPRÜYÜ YENİDEN YAPACAĞIZ!..

UZUN BİR SARMAŞIK HALATI HAZIRLAYIN... ONU KARŞI KIYIYA GEÇİRMEYE ÇALIŞACAĞIM.

HAYIR, OLMAZ! BU İŞİ BİZ YAPARIZ... SENİ TEHLİKEYE ATAMAYIZ

2-6 8279

KÖPRÜYÜ BENİM DÜŞMANLARIM PARÇALADI... BEN TAMİR EDECEĞİM!

ANLAŞILDI MI? MÜNAKAŞA YOK! YAPACAĞIM DEDİM, YAPACAĞIM...

BİZ KALABALIĞIZ TARZAN, ÜÇÜMÜZ, BEŞİMİZ. ÖLÜRSEK BİRŞEY ÇIKMAZ!

AMA BİR TEK TARZAN'IMIZ VAR. O ÖLÜRSE MAHVOLURUZ...

ÇOK İYİSİNİZ, TEŞEKKÜR EDERİM... AMA BEN ÖLMİYECEĞİM Kİ...

2-5 8280

BU KALIN SARMAŞIK HALADININ BİR UCUNU BELİME BAĞLIYACAĞIM.

ÖBÜR UCUNU DA SİZ SIKICA AĞACA BAĞLAYACAKSINIZ.

BEN SUYA ATLAYIP KARŞIYA GEÇMEYE ÇALIŞACAĞIM. BAŞARAMAZSAM BENİ GERİ ÇEKERSİNİZ.

2-7 8281

BUNLARI SÖYLEDİKTEN SONRA TARZAN SUYA ATLADI...
BİR KAYADAN ÖTEKİNE YÜZMEYE BAŞLADI...
FAKAT BU İŞ İNSANÜSTÜ BİR KUVVET İSTİYORDU.
2-8 8282
NEFESİM KESİLİYOR. BURADA BİRAZ DİNLENEYİM...
TARZAN TEKRAR YÜZÜYOR.
HALATI YAVAŞ YAVAŞ BIRAKIN
DİKKAT! BİR KAZA ÇIKMASIN...
BİR İKİ KULAÇ DAHA ATABİLSEM...
2-9 8283
SON BİR GAYRETLE KARŞI KIYIYA ÇIKTI...
SARMAŞIK HALATINI KALIN AĞACA BAĞLADI...
PİGME'LER SEVİNÇLE BAĞIRDILAR.
2-10 8284
VE ÇALIŞMAYA BAŞLADILAR...
TEKER TEKER KARŞIYA GEÇTİLER...
TARZAN ONLARI KARŞILADI
ARILAR GİBİ ÇALIŞIP KÖPRÜYÜ ÖRMEYE SAVAŞTILAR
2-11 8285
NİHAYET KÖPRÜ TAMAMLANDI DOSTLARIM. ŞİMDİ İKİ KIYI DA SİZİNDİR...
BU SENİN SAYENDE OLDU TARZAN, SAĞOL!
ŞİMDİ SENİN ŞEREFİNE BİR ZİYAFET TERTİP ETMEK İSTİYORUZ.
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved by United Feature Syndicate, Inc.
KUSURA BAKMAYIN AMA BENİM BAŞKA İŞLERİM VAR...
HAKLISIN, SENİ BEKLEYEN DAHA BİR SÜRÜ İNSAN OLMALI...
DEVAMI VAR

LÜZUM KALMAMIŞ!..

Ders yılı sona ermiş, herkes karnesini almıştı. O günün akşamı Cemil babasını kapıda karşıladı:

— «Babacığım,» dedi. «Sen çok şanslısın.»

Babası biraz hayretle:

— «Gene ne oldu?» diye sordu.

— «Ne olacak, gelecek ders yılı bana kitap almana lüzum kalmadı.. Bu yılın derslerini yeniden okumaya karar verdim de...»

GARİP ama GERÇEK

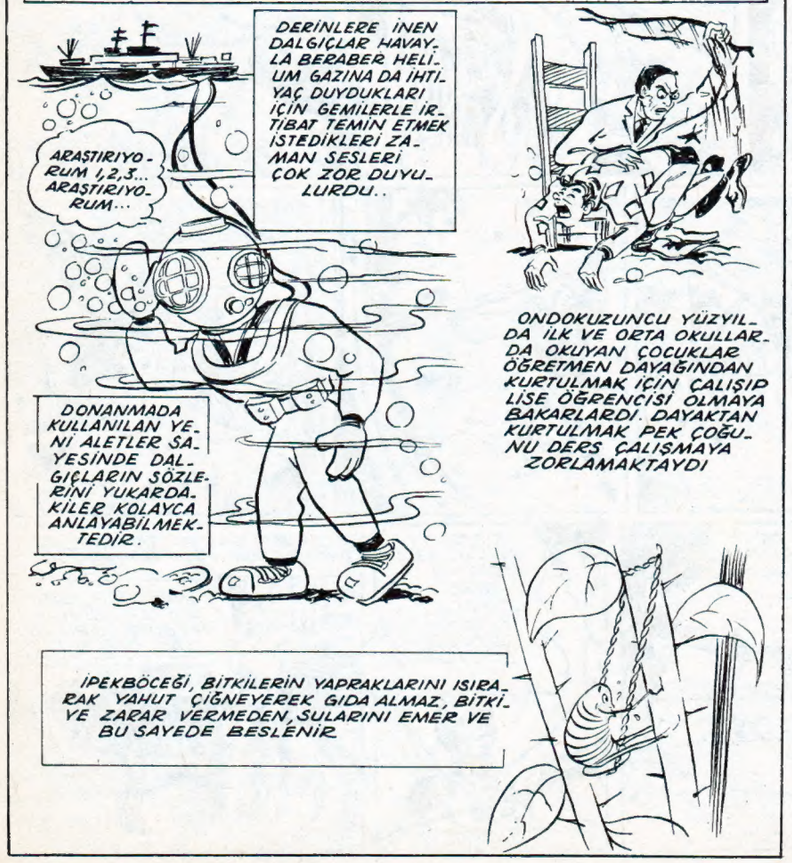

KAPTAN ve çocukları EDİ ile BÜDÜ

by R. DIRKS

7 YANLIŞ

Amerikalı milyonerin garip zevkleri vardır. İşte bunlardan biri de televizyon seyretmekten hoşlanırmış. Çıktığı Afrika gezisinde televizyon alıcısını bir zencinin başına oturtmuş, hem gider hem seyredermiş. Ama neyi? Eyfel Kulesini (!). Öyle ya Afrikanın göbeğinde TV istasyonu olur mu? Bizim milyoner de ekrana ünlü kulenin resmini yapıştırmış, avunur gidermiş... Sizler de bu arada 2. resimdeki 7 yanlışı bulmaya çalışın.

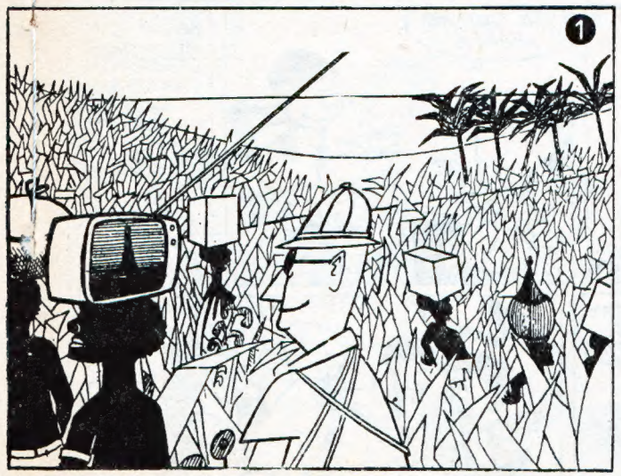

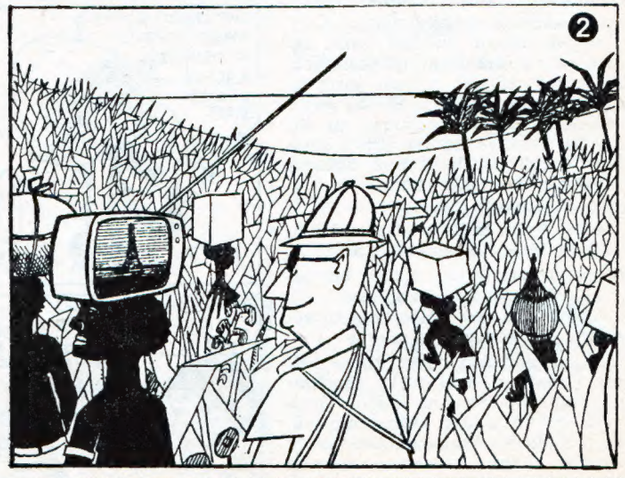

DEĞİŞİKLİKLER: 1) En soldaki zencinin kolu farklı. 2) Sağdan 2'nci zencinin sırtı ve (3) ondan sonraki'nin bacağı göstermiş. 4) Televizyonu taşıyan zencinin profili farklı. 5) 3'üncü palmiyenin görüntüsü değişik. 6) Sağdan 3'üncü zencinin taşıdığı sandık farklı. 7) Sağ alt köşedeki bitki değişik.

Çiftlikteki Sürgünler

Nihayet üstü beyaz tente ile kaplı, bizi çiftliğe getiren araba uzaktan görünmüştü...

Yazan : **KEMALETTİN TUĞCU**

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Babaları Cezmi Bey'in iflâsı üzerine İstanbul'daki lüks hayata veda etmek zorunda kalan Oğuz ve Sevim anneleri Leylâ Hanım'la birlikte amcaları Rasim Bey'in çiftliğine sığınırlar. Alışmadıkları yorucu ve sıkıcı hayata ister istemez katlanırlar. Okullar açıldıktan bir süre sonra havaların soğumasıyle çiftlikten ayrılıp kasabaya taşınırlar. Oğuz'la Sevim ilk karnede kırık not almazlar ama amcaları gene de memnun olmaz. Bu arada Oğuz bir kunduracının yanına çırak olarak girer. Anneleri de evde dikiş diker. Ders yılı sonunda sınıflarını geçen Oğuz ve Sevim tekrar çiftliğe dönerler.

— 13 —

Çiftlikteki hayat bize bu defa hiç de ağır ve sıkıcı gelmedi. Kâhya Ahmet Ağa bizi çiftliğin sınırında karşılamıştı.

Artık imtihan korkusu yoktu. Annemle yengem, Handan, Sevim çiftlik evinin temizliğine dalmışlardı. Biz Cemalle ön bahçeyi düzeltmeye çalıştık. Amcam çiçek fideleri getirmişti. Onları havuzun etrafına, kenarlara diktik. Havuzun suyunu boşaltıp içini temizledik.

Her akşam çiçekleri emzikli bir kova ile suluyor, nöbetle tulumbadan su çekerek üst kattaki depoyu doldururduk.

Ekinler sararmaya başlamıştı. Akşamları, serinlik basınca, veya sabahleyin erkenden büyük dut ağacının dibine giderek bir örtü tutuyorduk. Dutlar iyice olmamıştı ama amcam ağaçlar silkelenirse dutların seyreleceğini, daha iri olacağını söylüyordu.

Kirazlar okadar güzel olmuşlardı ki yarısı pembe, yarısı kıpkırmızı olan bu meyvaları toplamak çok zevkli oluyordu. Bunların bir kısmını yemek için alakoyuyor, bir kısmını da sepetlere yerleştirerek kasabaya, dükkâna yolluyorduk.

Çiftlik evinde bir değişiklik yapıldı. Üst kattaki iki odadan biri kardeşimle bana verildi. Ötekine yeni eşya koydular. Amcam:

— «Cezmi gelecek,» diyordu. «Zavallı biraz dinlensin. Rahat etsin.»

Sonra anneme tenbih etti:

— «Leylâ hanım, bundan sonra aklınızı başına alınız. Daha iyi geçinmek, kadir kıymet bilmek yolunu tutunuz. Bak münakaşa istemem. Kocan senin büyüğündür. Düşmez kalkmaz bir Allah. O sizi kimseye muhtaç etmez. Ama ona bir çocuk gibi bakmanız, babanız gibi hatırını saymanız lâzım.»

Annem gözlerini silerken:

— «Sağ salim gelsin,» dedi. «Allahtan başka birşey istemiyorum.»

Haziranın ortalarına doğru, bir sabah, kahvaltıdan sonra amcam:

— «Çocuklar,» dedi. «Hep beraber yola doğru bir yürüyüş yapalım.»

Evde yengemizden başka kimse kalmadı. Tarlaların arasındaki ağaçlıklı yoldan çiftliğin sınırına doğru yürüdük. Orada bir ağacın altına oturduk. Amcam ikide bir ayağa kalkarak yola bakıyordu, elini kaşlarının üzerine koyarak yolun üstünü araştırıyordu.

Nihayet üstü beyaz tente ile kaplı, bizi çiftliğe getiren araba uzaktan görünmüştü. Kamyonlar, otomobiller bu arabayı çabucak geçiyorlardı. Amcam epeyce üzüntülü bir sesle:

— «Leyla hanım, herhalde Cezmi bu arabadadır,» dedi.

Annem zaten şüphelenmişti. Ağlıyordu. Amcam:

— «Yoo,» dedi. »Ben kardeşimi gözyaşı seyrettirmeye çağırmadım. O burada aklı başında, hakikatli bir kadın, babalarını seven, çalışkan, samimî çocuklar bulmalıdır,» diye darıldı.

Annem hıçkırarak:

— «Kusuruma bakmayınız Ağabey,» dedi. «Kendimi tutamıyorum.»

Arabanın yaklaşması bize ne kadar uzun gelmişti. Köşeyi döner dönmez kendimizi tutamadık. Arabanın üzerine koştuk. Arif Ağa:

— «Çocuklar bir kaza yapacaksınız.» diye arabayı durdurdu. Babamız hemen arabadan indi. Yüzü yaş içinde idi. Kasketini elinde tutuyordu. Başı askerden dönmüş bir genç gibi tıraşlıydı. Bıyık bırakmıştı. Fakat ne olursa olsun o bizim babamızdı. Bizi öperken:

«Yavrularım,» diyordu.

Biz kollarını sıkıyorduk. Onu okadar sevdiğimizi ne kardeşim bilirdi, ne de ben. Onunla daima münakaşa eden Sevim artık hiç bir şey düşünmüyor, boynuna atılıyordu:

— «Babam, canım benim.»

Amcam nihayet:

— «Biraz da bana bırakın yahu,» diye darıldı. Babamızı kucakladı. Handan'la Cemal de ellerini öptüler. Amcam:

— «Leylâ Hanım, neredesin,» diye seslendi.

Annemiz donup kalmıştı... Ama ayakta ağlıyan bir heykele benziyordu... Babamıza doğru sendeledi.

— «Cezmi, Cezmi, bizi affet,» diye haykırdı.

Babam onu kollarının arasında sıktı:

— «Böyle söyleme Leylâcığım,» dedi.

Amcam onalra arkasını dönmüştü. Kuvvetli kalın bileği ile gözlerini siliyordu. Ben bu haşin, sert ahlâklı

İkimiz de babamızın kollarına atıldık. Onu okadar sevdiğimizi ne kardeşim bilirdi, ne ben...

adamın ağlıyacağını hiç beklemezdim. Esmer yüzünde yaş taneleri vardı.

— «Arif, sen çek arabayı,» diyordu. «Biz de yavaş yavaş geliriz.»

Önden amcam yürüyordu. Onun arkasından babamla annem kol kola gidiyorlardı. Annem ikide bir gözlerini siliyor, başını babamın omuzuna koyuyordu.

Daha sonra Cemal'le ben, arkamızdan da Handan'la Sevim yürüyor, Sevim:

— «Ne kadar üzgün yüzü var, ne kadar perişan olmuş,» diyordu.

(Devamı var)

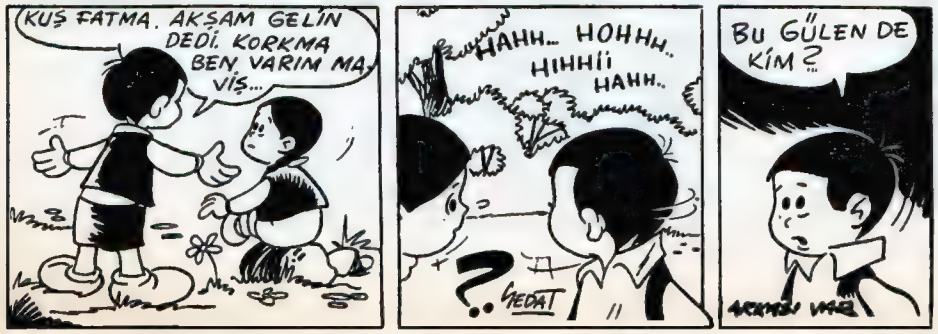

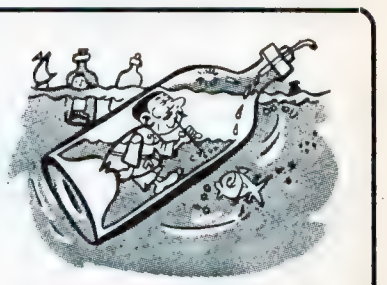

KURBAĞA ADAMLARIN PABUCU DAMA ATILIYOR!..

General Elektrik fabrikalarında çalışan bir Amerikan kimya mühendisi, sentetik kauçuktan yapılma, incecik bir zar icat etmiş. Bu zar, tıpkı balıkların solungaçlarında olduğu gibi, su içinde kalacak insana oksijen sağlıyormuş.

Mühendisin ileri sürdüğüne göre, içi bu zarla döşenmiş, iki metre boyunda bir cam şişenin içine giren kimse, dilediği sürece okyanusun dibinde yaşayabilecektir.

Tabiî, orda yiyip içebilmek ve birtakım ihtiyaçlarını giderebilmek şartıyle...

YILDIRIM

13 BOYLE ADINDA BİR ADAM UZAYDAN DÜNYAYA GELİR. MİLLS ADINDA BİRİNDEN İNTİKAM ALMAK DÜŞÜNCESİNDEDİR. GÜMRÜKTE ONU MUAYENE EDEN DOKTORLA MEMUR BİRDEN HASTALANIR.

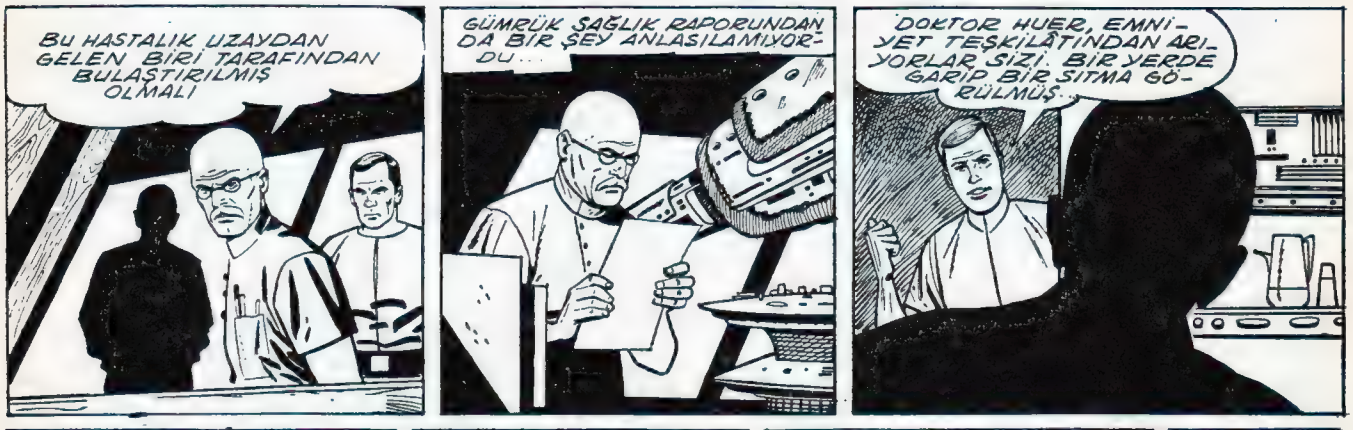

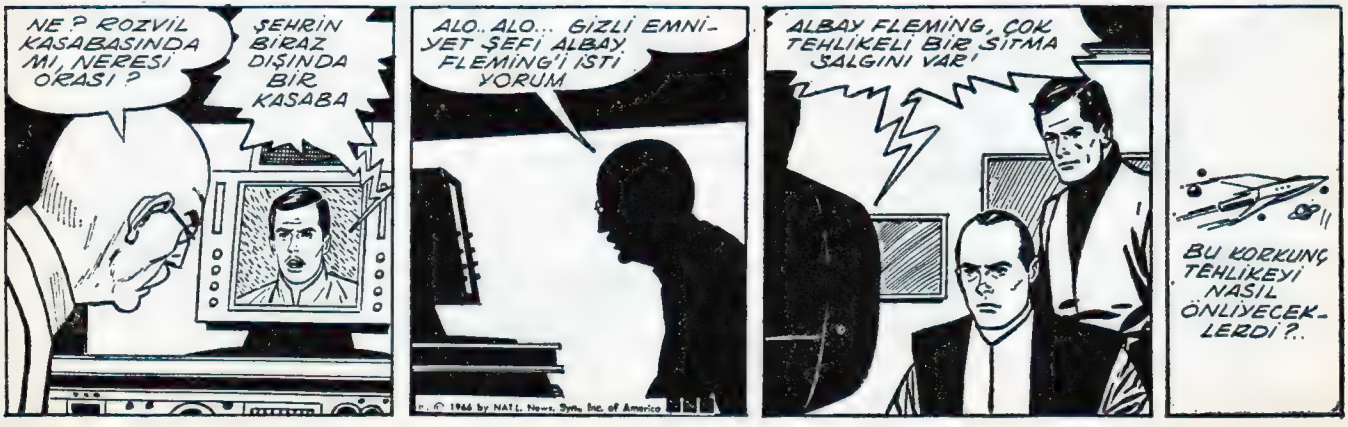

KAPTAN

DERHAL YARDIMCILARINI AL, ROZVİL KASABASINA GİDECEKSİN, YILDIRIM!
KEN BOYL İSE KASABADAN AYRILIYORDU...
HER YERİ ARADIM, MİLLS İLE ELLEN YOK
ŞİMDİ BALAYINA ÇIKILABİLECEK DİĞER YERLERİ ARAMALIYIM...
ROZVİL'DE, SALGIN BAŞGÖSTERİNCE HALK PANİĞE KAPILMIŞTI.
1966 By NATL News Syn. Inc. of America
BIRAKIN, BAŞKA ŞEHRE GİDELİM. BURADA KALIP ÖLMEYELİM!
HAYIR! KASABA KARANTİNAYA ALINMIŞTIR... HİÇ KİMSE ÇIKAMAYACAK.
BÖYLECE SALGINI ÖNLEDİKLERİNİ SANIYORLARDI...
BOYL BAŞKA BİR ŞEHRE DOĞRU YOL ALIYORDU...
YILDIRIM KARANTİNAYI DEVAM ETTİRİYORDU...
DR. HUER VE ASİSTANLARI HASTALIĞIN AŞISINI BULMAYA UĞRAŞIYORLARDI...
NASIL BULAŞTIĞINI BİLMEDEN İLACI NASIL BULACAĞIZ?
BELKİ BAŞKA GEZEGENLERDE BU HASTALIĞI BİLENLER VARDIR. HATTA AŞISI DA VARDIR?
HAKLISIN...
MUHABERE SANTRALİNDE...
GÜNEŞ SİSTEMİ ARAŞTIRMA BÜROSUNA SÖYLEYİN, BİZE YARDIM ETSİNLER
DEVAMI VAR

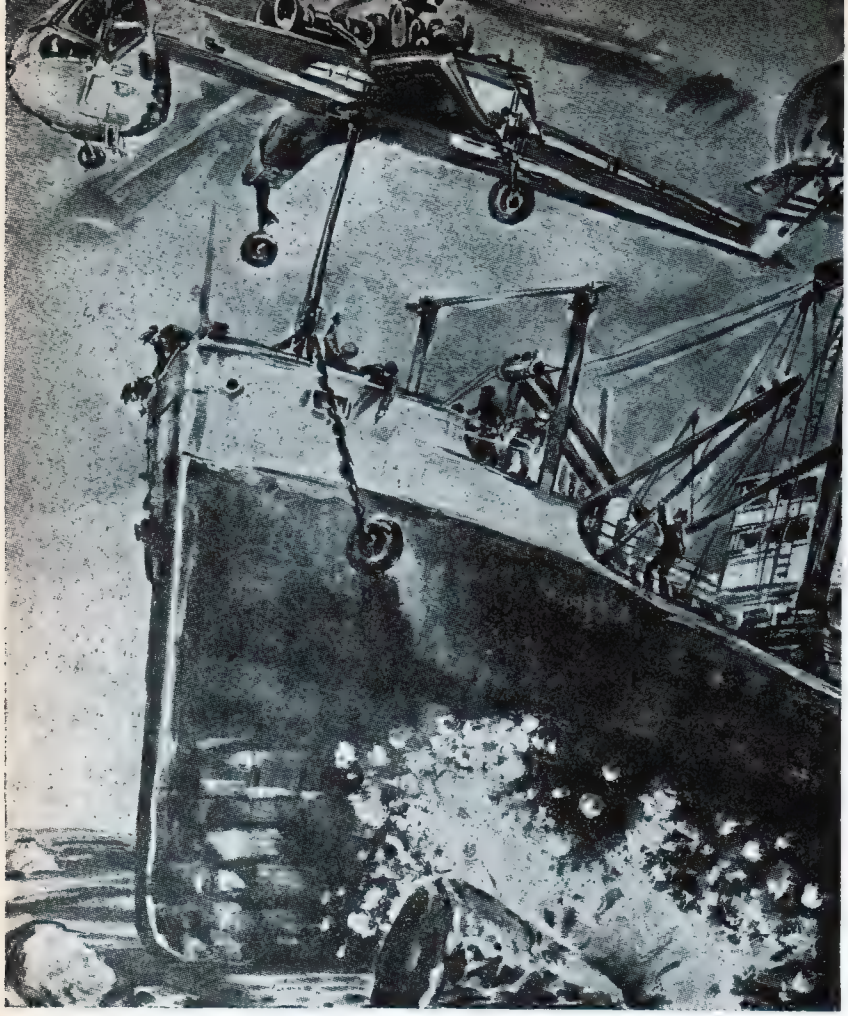

BİR HİKÂYEMİZ VAR

DEVEKUŞU YUMURTASI

İki saat boyunca ecel teri döktüm... Başka ne yapabilirdim ki? İşi yarım bırakamazdım. Bırakmak istesem de halatı gemiden çözecek kimse kalmamıştı ki... Herkes can derdine düşmüştü.

Benim adım Steve Gardner... Tastamam otuz buçuk yaşındayım. Ne annem ne babam hayatta değiller artık. Nur içinde yatsınlar, ikisi de iriyarı, heybetli, müthiş insanlarmış. Biri fırtınaysa, öbürü kasırga... Zaten şu enine boyuna vücudumu gören o saat anlar. Eğer şimdi, şu anda, şu yıllardır taban teptiğim Allahın belâsı Büyük Okyanus adalarında, «Yüz Kiloluklar» diye bir kulüp kurulsa, herhalde beni başkan seçerlerdi. Ben pazumu şişirdiğim zaman, sizin çikletinizin balonu, onun yanında sönük kalır. Kayaya dokundunuz mu hiç, kayaya?.. Hah, işte benim adalelerim öylesine serttir. Bunu göğsümü gere gere söylerim. Size belki yalan gelecek, ama, dinleyin de öyle kararınızı verin...

Otuz yıl dediğiniz nedir? Göz açıp kapayana kadar gelir geçer... Ama, şunu baştan söyliyeyim ki, bu kısacık süre içinde yapmadığım iş kalmadı; yetmiş iki mesleğe daldım çıktım. New York'ta, küçücük bir müzik salonunda, o gür, kalın sesimle şarkı bile söyledim. Ya!.. Ben, iki elimi göğsüme bastırarak, bir arya okumaya başlamayayım, dinleyiciler, fındık fıstık, eğlencelik yemeyi ancak beni alkışlamak için bırakırlardı!..

Eski bir Fransız şarkısı bilirim. Sumatra adasında bir gecede nefes tüketerek öğrenmiştim. Şarkının başlangıcı şöyle: «Tam üç kere dolaştım ben bu dünyayı...» İşte, tam bana göre bir şarkı. Bu benim dördüncü dünya turum mu, beşinci mi, Allah bilir... Şu yeryüzünün dört bucağını, doğduğum yer olan New York'un Bronx mahallesi gibi tanırım. Düşünün bir kere, daha altı aylıkken, tesadüfler beni Güney Kutbu'na, Antartika'ya götürmüştü. Ondan sonra da Amazon'un cehennem gibi yanan ormanlarına... E, bundan sonra bana soğuk, sıcak tesir eder mi?

Bilmem size bahsettim mi?.. Hayır, bahsetmedim. Kolejin bitirme imtihanlarına girerken, bir yandan okulun basketbol takımında oynamış, çok tatlı günler yaşamıştım. Bakın, anlatayım...

Ama, daha önce şunu da açıklamam gerekiyor: Anlattıklarıma bakarak, beni övünmeye pek meraklı bir adam sanabilirsiniz. Oysa hiç de öyle değilim. Ne varki, beni iyice tanıyabilmeniz için, hiçbir şeyi atlamamak zorundayım. Evet, gücüm kuvvetim yerinde. Yaşıma göre beni idare edecek kadar aklım da var. Tecrübesiz de sayılmam, çünkü çok, pek çok yer dolaştım. Beni dinlemeye devam ediyorsunuz, değil mi? Güzel... Ha, ne diyordum? Bütün bu yolculuklarım sırasında, aklınızın almıyacağı tehlikelerle karşılaştım,.. Azrail'le burun buruna geldim...

Herhalde artık sözü nereye getirmek istediğimi anladınız. Tamam, tıpkı düşündüğünüz gibi... Ben, her şeyi olduğu gibi kabul eden, karaya kara, beyaza beyaz diyen bir insanım. Korkaklardan nefret ederim, ama, kabalıktan da hoşlanmam. Küçükle küçük, büyükle büyük olurum. Of, diyeceksiniz, amma da konuşurmuşsun, be adam!.. Haklısınız. Buna hiçbir sözüm olamaz. Gerçekten de pek gevezeyim. Of, biraz soluk alayım izin verirseniz...

Evet, nerede kalmıştım?.. Şey.. Tabansız bir adam değilim. Allahtan başka kimseden korkmam. Hayatımda bir tek defa korkudan ecel teri döktüm, o da evvelki gün... Size bu olayı anlatmaya başlıyorum. Bir şey anlatacaksın, bu kadar uzun girişe ne gerek var? diyeceksiniz. Olsun... Madem ki buraya kadar beni dinlediniz, bundan sonra da sabredin...

Ben şu sırada bir petrol arama filosunun helikopter pilotuyum. Marshall adaları açıklarında bulunuyoruz. Kuvvetle tahmin edildiğine göre, civarda oldukça zengin petrol yatakları varmış. Üç aydır, kuyuların açılacağı bölgeye malzeme taşıyorum. Sondaj borularını, delgi aletlerini, burguları, madeni direkleri bizim sivrisineğin gövdesine bağlıyorlar. Ben de hooop! diye havalanıyor ve onları bir saman çöpü taşır gibi, rahatlıkla aktarıyorum. Size garip gelebilir, ama, böyle bir S. 64 tipi helikopterle, tonlarca yükü kaldırmak, alıp götürmek ve onu bir tüy hafifliğiyle istenilen yere yavaşça bırakmak işten bile değildir. Hoş bir araç vesselâm...

Evvelki gün istirahatteydik. Ben de iki Hindistan cevizi arasına kurulu hamağıma uzanmış, bir yandan soğuk biramı yudumlarken, bir yandan da pilli radyomu dinliyordum. Havada boğucu bir sıcak vardı: Gölgede 40 derece!..

Çok geçmeden keyfimi yarıda bıraktılar. Baştan kayalara oturan 25.000 tonluk bir şilebi kurtarmam gerekiyormuş. Kaptan yardım isteyince, bizim şantiye şefi mühendis de olur cevabını vermiş. Verir ya... Nasıl olsa işi yapacak olan o değil, ben...

Siz böyle konuştuğuma bakmayın benim. Aslında güç durumda olanlara yardımı severim. Nitekim, yarım saat sonra S. 64 ile havalandım.

Uzatmıyalım, şilebin tam baş kısmında, şöyle bir on metre kadar

yukarda durdum. Aşağıya üç bükümlü tel bir halat sarkıttım. Tayfalar bunu hemen loça deliklerinden geçme zincirlere sımsıkı bağladılar. Her şeyin tamam olduğunu bildirdikleri zaman, son hızı açtım...

Üstümdeki pervane, deli bir derviş gibi dönmeye başladı. Tel halat ve zincirler, gerilip titremeye başladılar. Yavaş yavaş, geminin burnu yükseldi. Sonradan bana söylediklerine göre, görülecek manzaraymış bu. Adeta bir deve kuşu yumurtasını taşıyan bir sivrisinek... Kusura bakmayın, gene gevezeliğe döktüm işi. Ne diyordum? Ha, evet! Geminin burnunu şöyle bir beş metre kadar havaya kaldırdım. Bu arada işlerin nasıl gittiğini anlamak için aşağıya bir bakacak oldum. Bir de ne göreyim? Ambarlardan birinin ağzında bir adam, elini kolunu çılgınlar gibi sallayıp avaz avaz haykırmıyor mu? İnanır mısınız, kendimi Şarlo'nun bir filminde sandım.

Tam o sırada, ses borusundan, kaptanın boğuk ve kesik kesik konuşması duyuldu:

«Gemide... dinamit var... Bidonlar dibe... yuvarlandı... Hepimiz.. havaya... uçabiliriz...»

Bu sözler üzerine kaptan hariç, bütün mürettebat suya atladı...

İşte o andan sonra ecel terleri dökmeye başladım. Hem de tam iki saat boyunca... Başka ne yapabilirdim ki? Başladığım işi yarım bırakamazdım. Bırakmak istesem de, halatı gemiden çözecek kimse kalmamıştı ki. Herkes can derdine düşmüştü.

Deve kuşu yumurtası!..

Bir gün tam bir düzine deve kuşu yumurtası bulup, ortalığı telâşa veren o tayfaya yutturacağım. Kabuklarının üzerine de onun resmini çizeceğim üstelik. Geniş tarafına ağzını koyacağım, sivri ucuna da kafa tasını...

PENİSİLİN'İ BULARAK İNSANLIĞA EN BÜYÜK HİZMETLERDEN BİRİNİ YAPMIŞ OLAN DOKTOR

Alexander

FLEMİNG

★

Hayatı ve çalışmaları

1

İskoçya'lı bir çiftçinin oğlu olan on yaşındaki Alexander Fleming, okula gitmek için her gün sekiz mil yol yürümek zorunda kalıyordu.

Buna rağmen Alexander, yorulmak nedir bilmez, boş zamanlarında da bitki ve kuşların hayatını incelemek için çayırlarda dolaşırdı.

16 yaşında ailesiyle birlikte Londra'ya yerleşti. Gündüzleri bir gemi acentesinde kâtiplik, akşam üstleri de Londra'da oturan diğer İskoçya'lı gençlerle beraber gönüllüler bölüğünde talim yapıyordu. İskoçya'lıların millî çalgısı gayda'yı çalmasını da öğrenmişti. İyi yüzüyordu, nişancılığına da diyecek yoktu.

Alexander Fleming, 20 yaşında tıp öğrenimi yapmak için St. Mary Hastanesine girdi. Böylece penisilinin kâşifi olarak dünya çapında şöhrete ulaşma yolunda ilk adımını atmıştı. Penisilin, bilindiği gibi vücuttaki bir çok mikrobu öldüren zararsız bir ilâçtır. Birçok hastalığın tedavisinde kullanılır.

25 yaşında doktor unvanını kazandı. Sonra ünlü doktor Almroth Wright'ın asistanı oldu. Fleming, laboratuvarda bütün gün çalışıyor, gece yarılarına kadar da Londra'nın ünlü doktorlarıyle sohbet ediyordu. Doktor Vright'ın dostu ünlü oyun yazarı Bernard Shaw da onlara katılırdı.

Ağır başlı bir insan olan Alexander Fleming, çalışmaktan hiç yorulmuyor, bıkmıyordu. Bazı günler, aralıksız onaltı saat çalışıyordu. Test tüpleri ve mikroskobuyle yorulmadan bıkmadan deneyler yapıyor, hastalarını muayene edip gereken ilâçları veriyordu. Doktorun çalışma gücüne, iradesine herkes hayran kalmıştı.

Birinci Dünya Savaşı yıllarında Doktor Wright ve öteki doktor arkadaşlarıyle beraber orduda doktor olarak çalıştı. Fransa'da bir kumarhaneyi laboratuvar haline getirip yaraların kangren oldmasının sebeplerini araştırmaya koyuldu. Bu arada laboratuvarının koridoruna, sedyelerle taşınan yaralıları muayene etmekten geri kalmıyordu.

1918'de savaş bitince Fleming Londra'ya, St. Mary hastanesine döndü.

Çocukluğundan kalma bir alışkanlıkla köy hayatını seviyordu. Köyde bir küçük ev satın aldı, tatil günlerini burada geçiriyordu. Toprakla uğraşmak, derede oğluyle balık tutmak Fleming'in bir haftalık yorgunluğunu gidermeye yetiyordu.

Fleming, Londra'nın kenar semtlerinden Paddington'da bir laboratuvar kurmuştu. Boş zamanlarında burada mikroplar üzerinde araştırmalar yapıyordu. 1928'de gene böyle mikroskobunun başında çalışırken bir şey dikkatini çekti. Bu onun ilerdeki büyük keşfinin ilk buluntusuydu. Fleming, kendi deyimiyle o gün «penisilini yakalamıştı.» (Devamı var)

OKUYUCU KÖŞESİ

MEVSİMLER

Bir yılda dört mevsim var,
En güzeli ilkbahar...
Arkasından gelir yaz,
Ona hiç doyum olmaz.
Şeftaliler, kayısılar, erikler,
Sepet sepet yemişler.
Yaz gelince durulur mu?
Çocuklar şenlik ister.
Sonra gelir sonbahar,
Havalar soğumaya başlar,
Gamlı gene ağaçlar
Yaprakları dökülecek,
Boyunları bükülecek.
Kış baba bekliyor sırada,
Kar yağacak lâpa lâpa...
Bir yılda dört mevsim var,
En güzeli ilkbahar...

NESRİN TEZEL
(Bayramiç Ortaokulu, 2/B öğrencisi)

Nesrin TEZEL

ZIP ZIP ECE

Minnacık bir cüce varmış
Aklı yücelerden yüce
Ne gündüz ne gece
Yerinde duramazmış,
Zıp zıp zıplarmış...
Çocuklar onu kızdırırlarmış:
Zıp Zıp Ece... Zıp Zıp Ece...

DEMET KONYALI
(İstanbul, Beyazıt İlkokulu, 4/B öğrencisi)

Demet KONYALI

YAZ YEMİŞLERİ

Çok severim ben yazı,
O getirir kirazı.
Ne tatlı yemişleri var:
Elma, armut, işte nar...
Kara kara dutları,
Kokulu kavunları,
Kan gibi karpuzları.
Çok severim ben yazı.

TÜLÂY ALPASÜ
(Etiler, Hasan-Ali Yücel Ortaokulu, 2'nci sınıf öğrencisi)

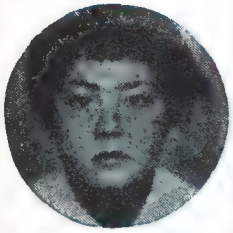

GÜNEŞİM

Geceleri kaçarsın,
Gündüzleri açarsın,
Bize ışık saçarsın,
Var mı senin bir eşin?
Benim canım güneşim!..

SEVGİ FINDIK
(Çankaya İlkokulu 4/A öğrencisi)

Ergani İnkılâp İlkokulu 4/A öğrencisi Ahmet Doğu adlı kardeşimiz, çok çalışkan fakat biraz yaramaz arkadaşı Halit için şöyle yazıyor:

HALİT

Halit'i dışarı atacağım,
Ben içerde kalacağım;
Halit'i kediler kapacak,
Bakalım o zaman ne yapacak?

Doğan Kardeş Kitapları

İndirimli kitap kuponu toplayan kardeşlerimize bir kolaylık olmak üzere Doğan Kardeş kitaplarının asıl fiatları, indirimli fiatları ve indirimli fiatla alabilmek için gönderilecek kupon adetlerini gösteren listeyi yeniden yayımlıyoruz.

Kitabın adı	Asıl Fiatı Li. Kr.	İndirimli Fiatı Li. Kr.	Gönderilecek kupon adedi
DÜNYA ÇOCUK MASALLARI			
Parmak Çocuk	15.00	12.00	15
Pinokyo	15.00	12.00	15
Kurşun Asker	15.00	12.00	15
Çizmeli Kedi	15.00	12.00	15
Pamuk Prenses	15.00	12.00	15
GÜZEL KİTAPLAR SERİSİ			
Yabancı Meşhur Adamlar	20.00	16.00	20
Tabiat Ana	12.50	10.00	12
12 Adam	12.50	10.00	12
Keşifler ve İcatlar Ansiklopedisi	12.50	10.00	12
Bufalo Bill	10.00	8.00	10
Gundula	10.00	8.00	10
Kurt Kanı	6.00	4.80	6
Güneşlerin Şarkıları	15.00	12.00	15
Dede Korkut Masalları	12.50	10.00	12
DÜNYA ÇOCUK ROMANLARI			
Leylek Dede	4.00	320.	4
Gri Şapkalı Adam	3.00	2.40	3
Az gittim Uz gittim	5.00	4.00	5
Evvel Zaman İçinde	5.00	4.00	5
Aslan	5.00	4.00	5
Baharı Getiren Kırlangıç	4.00	3.20	4
Şehnameden Hikâyeler	4.00	3.20	4
Noktacık ile Anton	4.00	3.20	4
Toby Tyler	4.00	3.20	4
Sevgiye Özlem	4.00	3.20	4
Çitlembik	3.00	2.40	3
Klementine Teyzenin Arabaları	3.00	2.40	3
Küçük Prenses	2.50	2.00	2
Çocuklar İçin Görgü	3.00	2.40	3
FAYDALI KİTAPLAR			
Babamız Atatürk	5.00	4.00	5
Yazının Hikâyesi	3.00	2.40	3
Nedir? Neden? Nasıl? No. 1	4.00	3.20	4
Nedir? Neden? Nasıl? No. 2	4.00	3.20	4

DOĞAN KARDEŞ CİLTLERİ

Doğan Kardeş'in 15 (1959), 17 (1961), 18 (1962), 19 (1963), 20 (1964), 21 (1965) No.lu ciltlerinin her biri 15 kuponla 12 TL.'dır. NOT: Kitap bedelini posta pulu olarak gönderen İstanbul dışındaki kardeşlerimizin mektuplarını «TAAHHÜTLÜ» olarak yollamalarını rica ederiz.

Bilmece Bildirmece

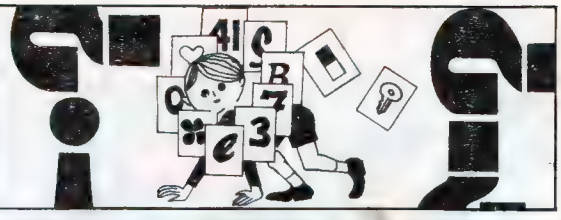

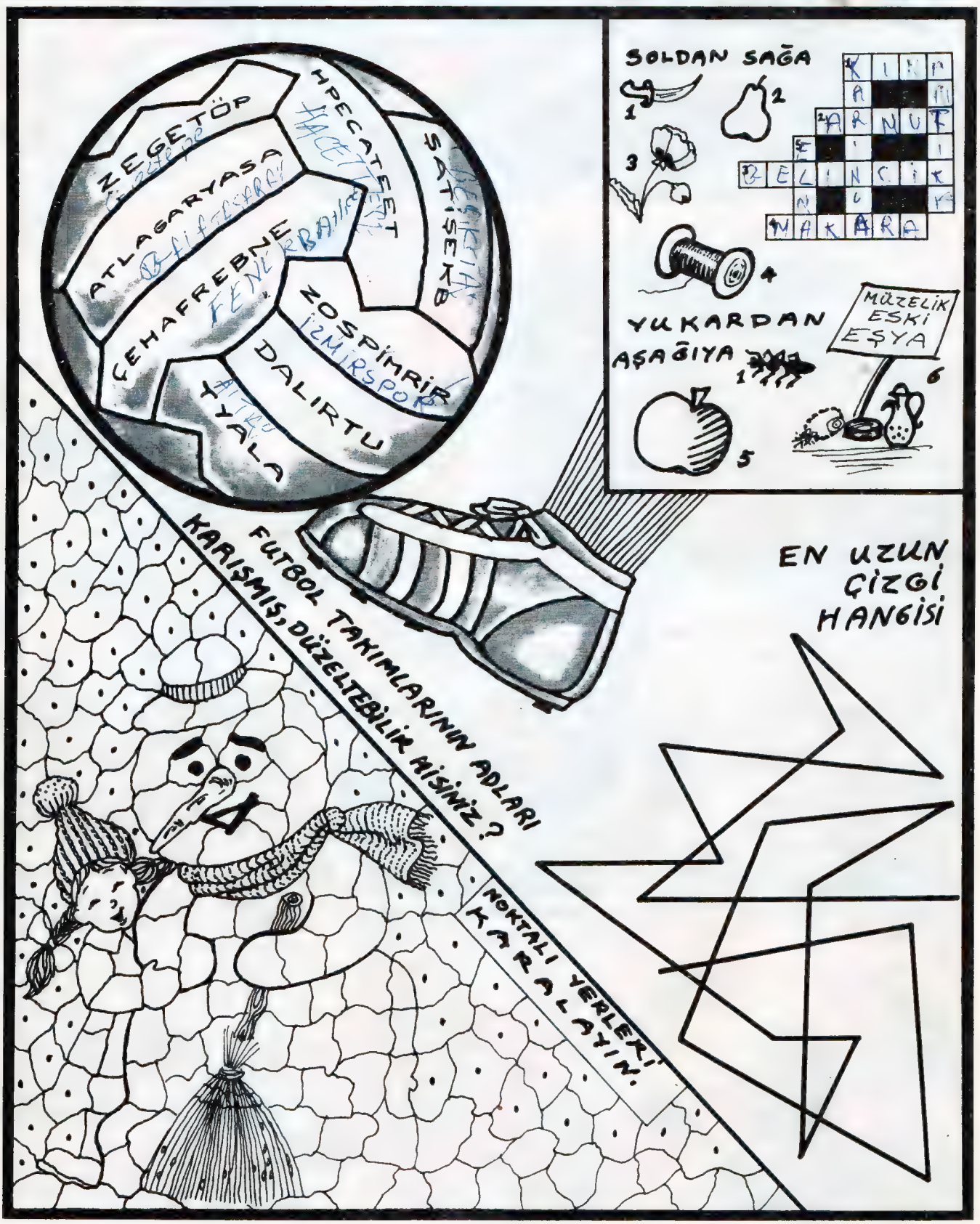

Doğan Kardeş MÜSABAKA KUPONU 1
Doğan Kardeş İNDİRİMLİ KİTAP KUPONU 2

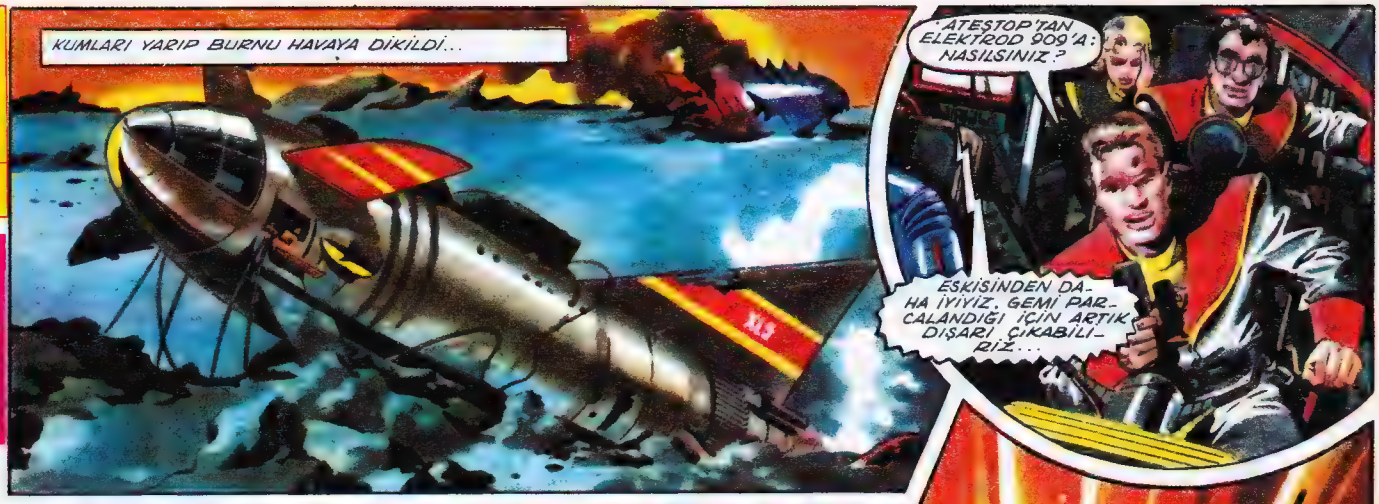

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı : 33 — 12 Haziran 1967 Pazartesi — Fiatı : 50 Kuruş

ATEŞTOP
TEHLİKELİ GÖREV

5

ACEMİ UZAY ADAMLARININ ELİNE DÜŞEN ELEKTROD 909'U KURTARMAK GÖREVİ ATEŞTOP'U DA ÇOK TEHLİKELİ BİR DURUMA SÜRÜKLEMİŞTİ. İKİSİ BİRLİKTE BİR GEZEGENE DOĞRU SON HIZLA GİDİYORLARDI...

GERİ FÜZELERİ İŞLETSEK Mİ, KAPTAN?

FAYDASIZ! GEZEGENİN ÇEKİMİ İÇİNE GİRDİK...

DÜNYA'YA HABER GÖNDEREBİLECEK MİYİZ ACABA? BURANIN ATMOSFERİNDE YOĞUN BİR DEMİR BUHARI VAR ÇÜNKÜ.

BİR KERE DENEYELİM, MAT.

BURASI ATEŞTOP. MELLATES GEZEGENİNE DÜŞÜYORUZ... ELEKTROD 909 BİZİ BURAYA SÜRÜKLEDİ.

ATEŞTOP'DAN ELEKTROD 909'A... KEMERLERİNİZİ TAKIN ÇARPMA ÇOK ŞİDDETLİ OLACAK...

ÖLDÜK DEMEKTİR ROD. SENİN YÜZÜNDEN!..

HİÇ BELLİ OLMAZ... BELKİ DE KURTULURUZ.

GİDİYORUZ!

ÖNCE ELEKTROD 909 BÜYÜK BİR HIZLA ÇARPIP KUMLARA GÖMÜLDÜ...

SONRA ATEŞTOP BURNU ÜSTÜNE DÜŞTÜ

XL5

(Devamı son sayfada)

Doğan Kardeş MÜSABAKA KUPONU 1
Doğan Kardeş İNDİRİMLİ KİTAP KUPONU 20. Kunis

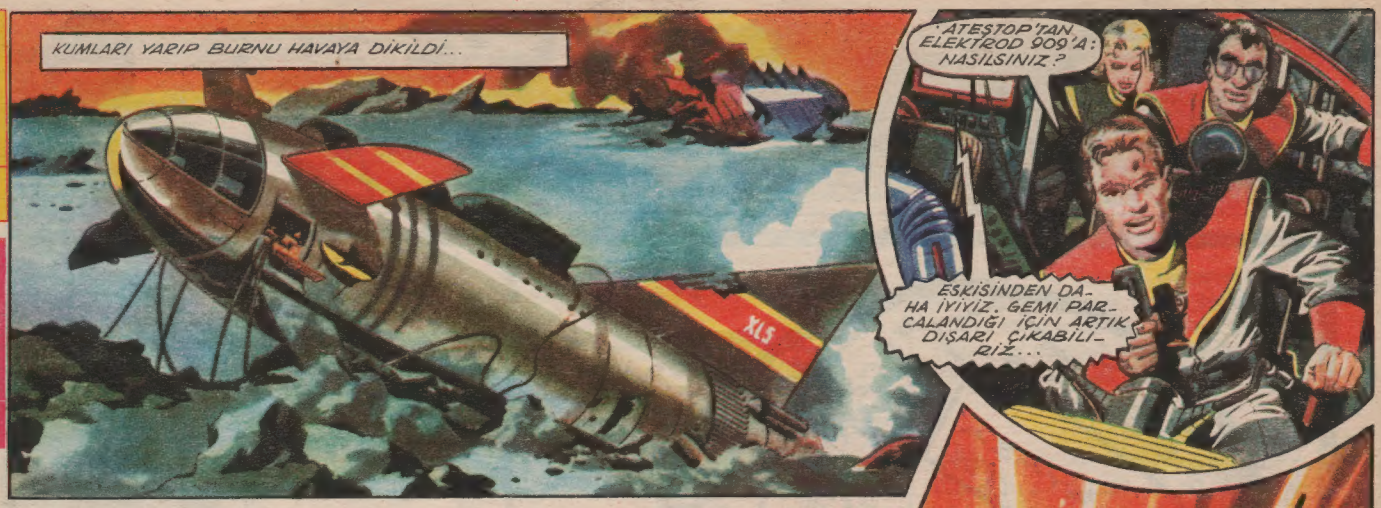

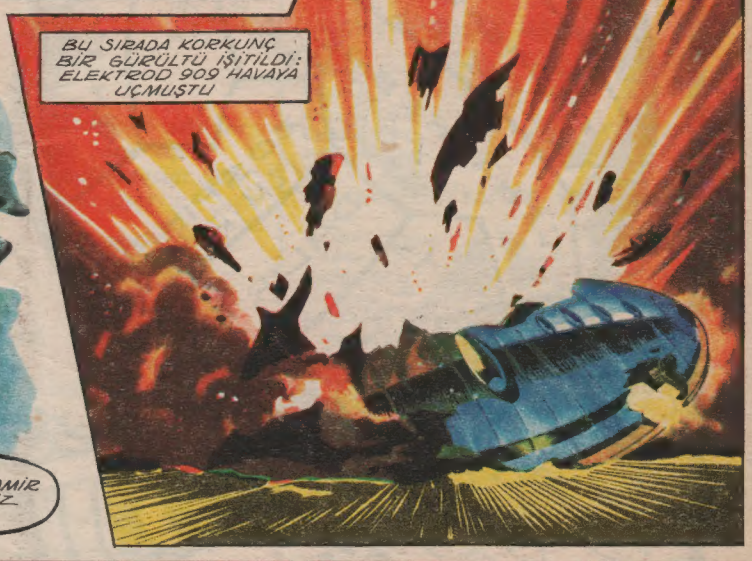

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı : 33 | 12 Haziran 1967 Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ATEŞTOP
TEHLİKELİ GÖREV

(Devamı son sayfada)

Doğan Kardeş
MÜSABAKA KUPONU
1
Doğan Kardeş
İNDİRİMLİ KİTAP KUPONU
20
Kuruş

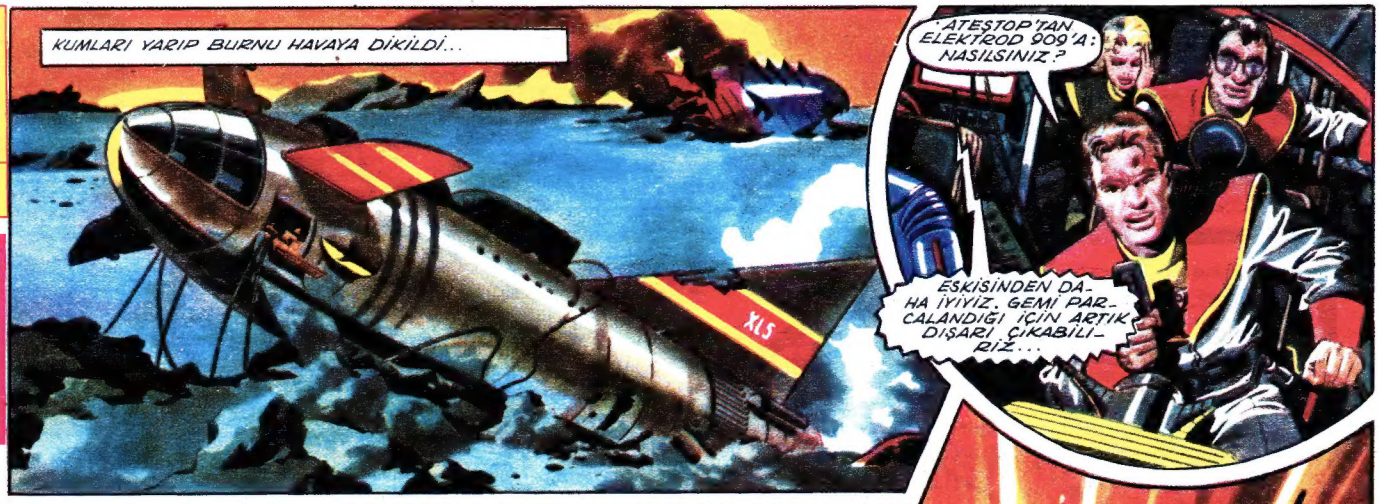

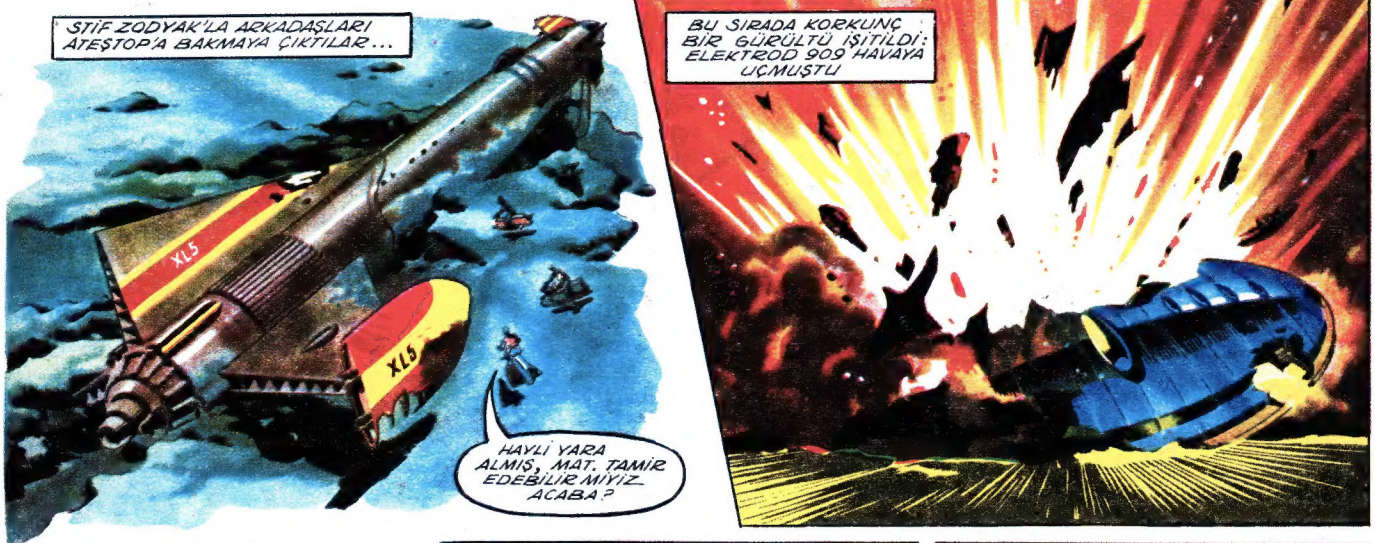

(Devamı var)